

عنوان مقاله:

گردشگری ادبی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

معصومه بختیاری - دبیر

خلاصه مقاله:

گردشگری ادبی نقش مهمی در حفظ و حراست از میراث زبانی دارد و با توجه به تامل و تفکر در ریشه های فرهنگی می توان آن را فرهنگی ترین نوع گردشگری نامید. در این شاخه از گردشگری، توجه به ادبیات، به ویژه ادبیات سنتی و محلی که برانگیزاننده حس نوستالژیک است، علاقمندان و طرفداران زیادی را به خود جلب کرده است. این در حالی است که ایرانیان مردمانی با احساس و عاطفه هستند و با توجه به تاریخ با شکوه و پر افتخار کشورمان، جایگاه ویژه ای در حوزه فرهنگ و ادب جهان دارند. شعر یکی از مهمترین میراث های فرهنگی و ادبی ایران زمین است که بر تارک فرهنگ و هنر کشور می درخشد. خطه زرخیز تربت حیدریه، سرزمینی که از کوچه پس کوچه هایش زمزمه شعر و فرهنگ به گوش می رسد، می تواند در مقام ترویج گردشگری ادبی نقش آفرینی کند. در روزگاری که بحران هویت، بسیاری از جوامع را با چالش مواجه کرده و تاریخ و بنیان های فرهنگی مخدوش شده، شاهد گسست و شکاف عمیق بین نسلی هستیم و حفظ ارزش های فرهنگی بسیار مهم و سرنوشت ساز است.

کلمات کلیدی:

گردشگری ادبی، فرهنگی، ادبی، ارزش ها، نقش آفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644044>

